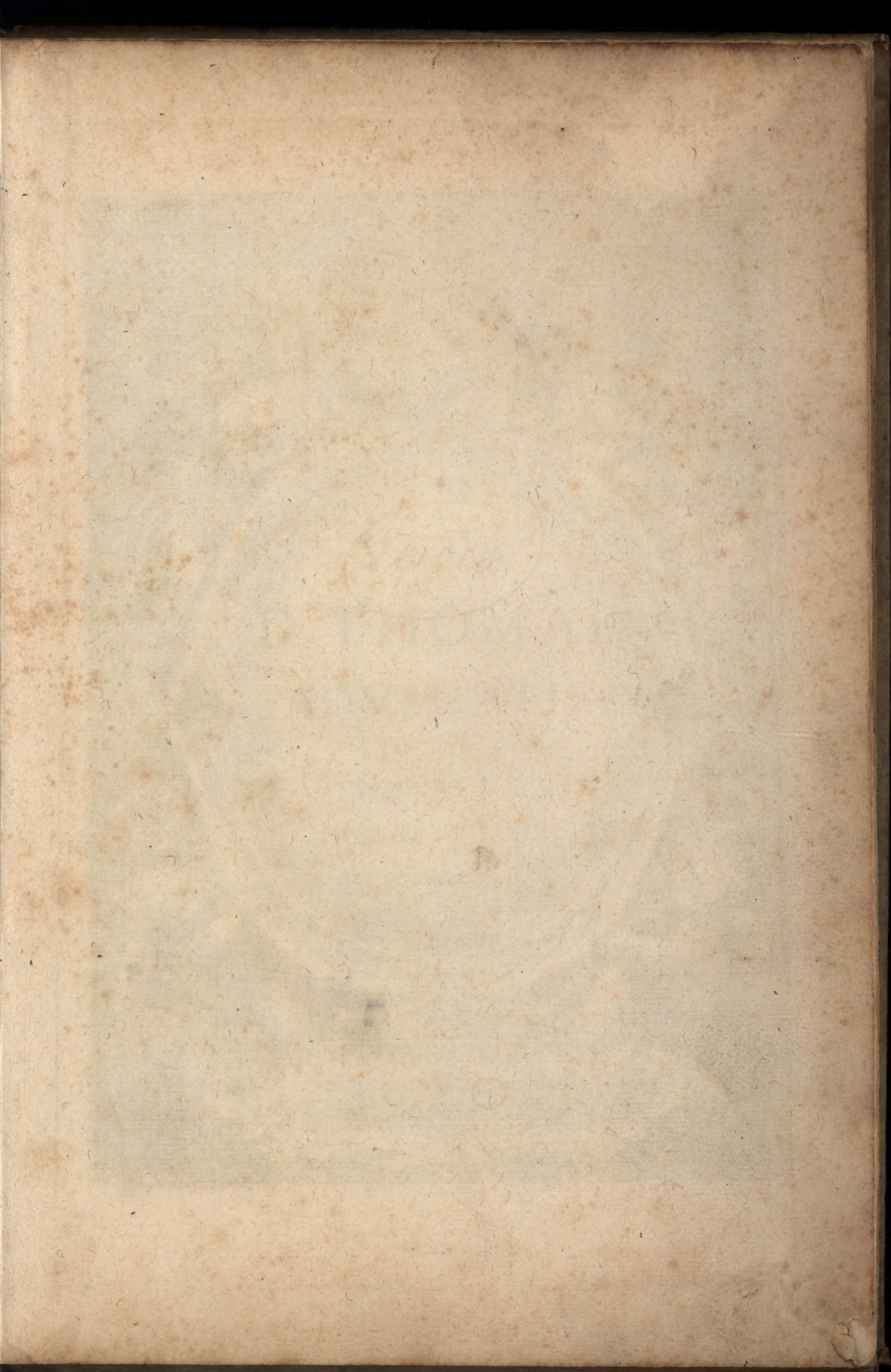

8th

(2024)

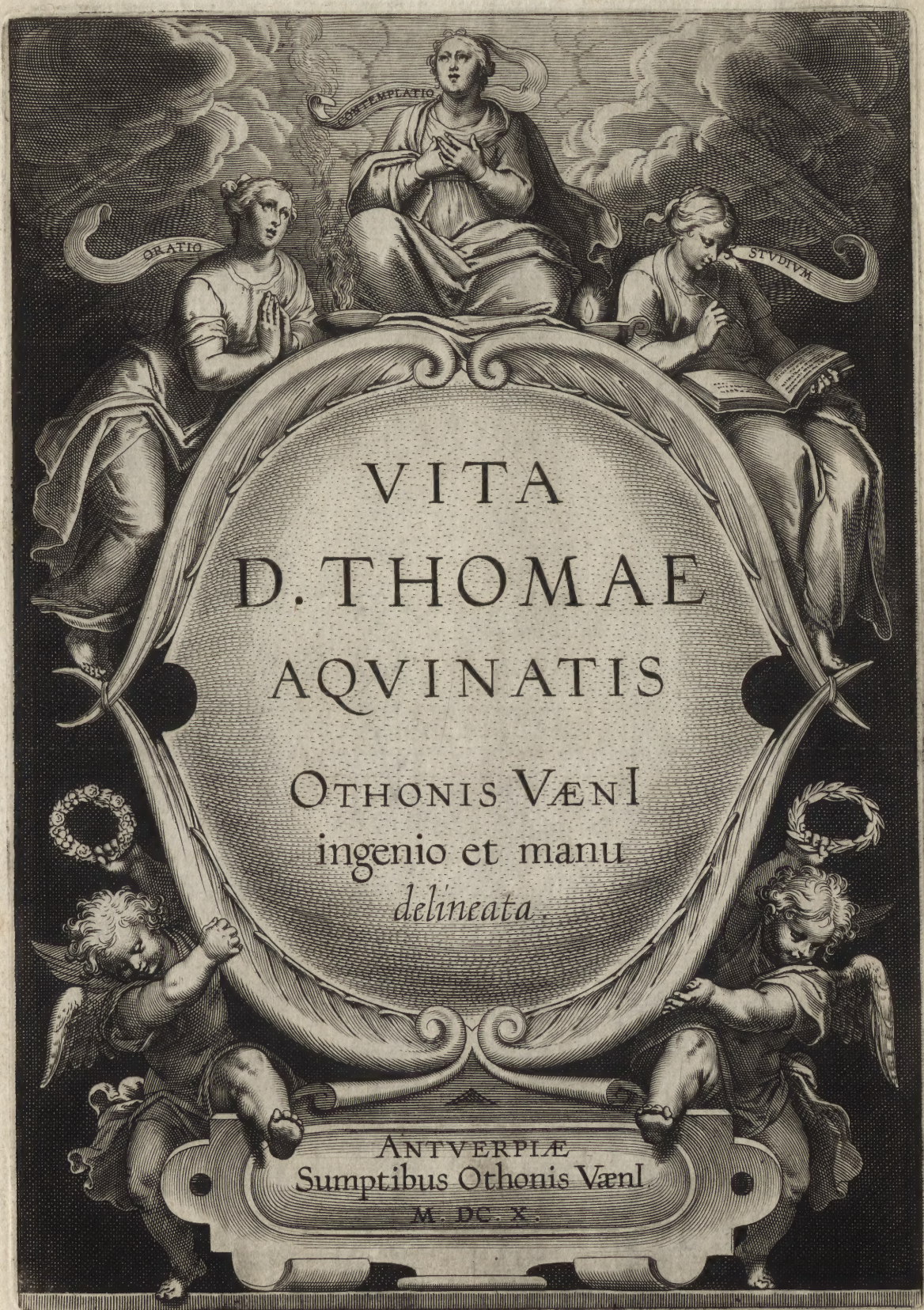

REVER^{MO} PATRI
PATRI
INACHO DE BRIZVELA
S. T. PROFESSORI
SEREN^{MO}
ALBERTO ARCHIDVCI
A CONFESSIONIBVS
ET EIDEM A CONSILIO STATVS
OTHO VAENIVS cliens

L. M. D. D.

* 2

Pro

Pro D. THOMA Aquinate.

Magne THOMA, exili tentantem carmine laudes
Maxima quas tellus, nec capit unda tuas:
Imbue fecundo me de super ætheris haustu,
Inq. meo regnet spiritus ore tuus.
Ore tuo audendum sine te, vox deficit infans,
Sive tuos ortus dicere, sive genus
Gentis ab illustri deductum stemmate A QVINÆ
Coner, ubique expers littoris unda patet.
Stemmata neu tangam, quis dia mentis acumen
Aliius humana mente referre queat?
Ecquis inexhaustum doctrina pondus & artes?
Ipse quibus cecit Lynceus ille sophus
Maximus Albertus, doctor tuus, omnibus vnus
Altior, at solo te tamen ille minor.
Hoc mores meruere p̄j, calidaq. profusa
Sole oriente preces, Sole cadente preces.
Audiit, & casto nuruum castissima, cali
Fauit Hera, & studiis adfuit aqua tuis,
Largiter inspirans diuina particulam aure,
Vocis & afflatu te propiore rigans.
Inde per attonitas nona tot miracula terras,
Multa tuam vitam, multa secuta necem.
Omnia quæ proavis liquide spectata, per orbem
Vera fides sparsit, seraq. sparget anus.
Priscasq. tot veterum dum scripta, vel æra legentur,
Te quoque cuncta legent sacula, cuncta colent.

Max. Vrientius.

D. THOMÆ A QVINATI,
pro Vita eiusdem formis excusa.

Fax orbis, fideiq. sacra lux inclyta, cuius
Nomen Aquinatum poterat clarescere ceris,
Nî propriis mens facta bonis, exosaq. patrum
Stemmata, degeneris solatia languida turba,
Callasset regalem apicem: nî pectoris artes,
Ingentisq. animi virtus contermina calo,
Doctrinaq. iubar Phœbeæ lampados instar
Fuscasset titulos, velut astra extincta, minores:
Ecce tibi vultus, quos orbi Parca superbo
Inuidit, studiosa manus reparare laborat

Ingenio

Ingenio cali . spirantesq; arte figuras
Pulverea è massa , bustiq; leuare fauillis .

Sed quanta est pars ista tui , quam viuide adumbrat
Aemula charta anima , mendaciaq; æra loquuntur ?

O liceat sophia pelagus , quod pectore vasto
Aestuât , ingenij bolidè explorare ! Minerva
O liceat penetrare adytis lustrare reclusis !

Prò quantus Phœbi splendor stupefacta feriret

Lumina , cum exiles radij chartisq; reflexi ,

Quos felix tenui rima transmisit arundo ,

Viuaces aquilarum oculos caligine velent ?

Nec stupeo , ulteriora animo dum perlego . tanta

Præcipitat laudum series : stupor ipse stuporem

Exiit , exarmatq; hærentia corda rigore .

Quis tituli numeros numeris , quis Nestore dignas

Vocibus æquarit voces ? Tibi Stoica plaudit

Particus , & cedit tremulas Academia sedes

Diuinum venerata decus . Nec enim amplius ulli

Palladij latices undantia corda rigarunt .

Iam verò superos quantum transcenteris axes

Aethercum permensus iter , quæ verba resignent ?

Eloquium tanta laudum sub mole fatiscit ,

Præcipientesq; adeò lassant procliuia currus .

Hoc quanto licet ore canant , queis pectus Athenes

Acrius à lima , vestroq; à pollice vultus

Auctior insurgit : mihi suspexisse licebit

Natura indulgentis opus , summumq; prementis

Conamen : quæ non diuinæ particulam auræ ,

Sed plenos largita haustus , mentemq; polorum

(Quantum homini penetrare datum) Triadosq; potentem

Augustæ . cuius nunc te , sanctissime diuum ,

Detinet aspectus : cuius splendoribus ornant

Te rutili ornanturq; lares . O si ora tueri

Concedas ! ô si te nobis tecta Tonantis

Spectandum exhibeant , qualis quantusq; videri

Astricoma super arce soles ! quæ surgeret oris

Maiestas calo artificis ! quam congrua calo !

Quod si dextrâ impar tantoq; infracta labore

Successu in medio sudata relinqueret æra ;

Forsetan & formam loquerentur fragmina : quodq;

Artificis premeret sculptura incondita , frustra

More Timanteo possent intacta profari .

Interea rebus orbatî , pascimur umbris ,

Et te (siqua tamen victuræ posthuma fama

Cura angit Superos) memori transmittimus æuo .

I. D. T.

* 3

De

De D. THOMAE AQUINATIS
multiplici doctrina.

Quis Sophiam totam rectè scit tradere? THOMAS:
THOMAS nam reliquos eminet ante Sophos.

Quis Logices reddet fastigia peruia? THOMAS:
THOMAS nam Logices omne recludit iter.

Quis facile exponet mihi Naturalia? THOMAS:
THOMAS Natura grande reuelat opus.

Quis præcepta palàm faciet Moralia? THOMAS:
THOMAS, quid Virtus, quid Vitiumq̃, docet.

Quis diuina mihi pandit Mysteria? THOMAS:
THOMAS veram aperit cum ratione Fidem.

Quis vitam ad superam monstrabit pergere? THOMAS:
THOMAS exemplo ducit ad astra suo.

ANDREAS FRYSIVS Societ. IESV.

Hos versus in laudem Doctoris Angelici concinnatos
vidi, & approbaui,

Laurentius Beyerlinck, S. T. L.
Canonicus & Censor Antuerpiensis.

Cum Priuilegiis, Pontificio, Cæsareo, Regum Hispaniæ
ac Galliæ, & Principum Belgij.

EFFIGIES D. THOMÆ AQVINATIS:

Quem Ecclesia Doctorem, scholæ magistrum, hæretici flagellum habuere: quemq; Pius Papa V. quantum Ecclesiæ Doctorem nominare solebat. Hunc Italia nascentem vidit, sanguinis nobilitas celebravit. Avus eius fuit Comes Sommacolensis, qui Frederici II. Imp. sorore ducta Landulphum progeniit, cui Theodora Comitissæ Theanensis filia sanctum Thomam peperit.

2.

C. Boel

Antequam nasceretur D. Thomas, Anachoreta quidam sanctitate eximius, leto matrem pregnantem nuntio cumulavit; masculam scilicet prolem futuram, ac totam familiam eius splendore illustrandam: monstrataque imagine Deiparæ ad cuius pedes D. Dominicus flectebat, digito in beatum virum intento, similem filij habitum futurum promittiauit.

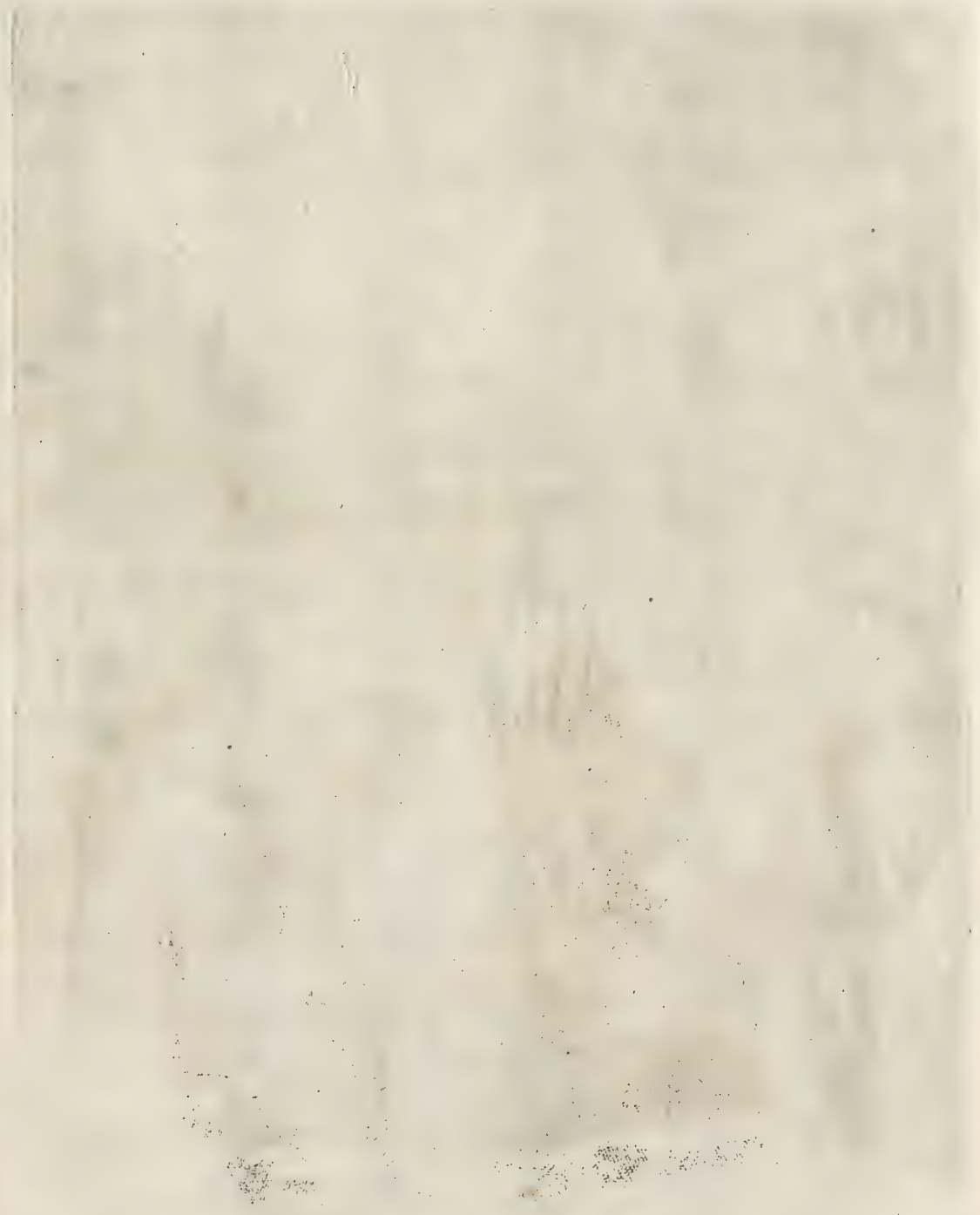

3.
Eodem quo natus est die, natus est et S. Ambrosius Senensis, et S. Iacobus de Mevania, ambo Ordinis D. Dominici; visæque pleno die in ciuitate Meuaniensi tres mediæ Lunæ in quarum singulis religiosus eius Ordinis apparuit: quibus visis pueri per compita cursitabant clamantes, Ad scholas, Ad scholas: inuientes scilicet iam tres eximios in mundum Doctores aduenisse.

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

4.
C. Boel.

Cum eum aliquando nutrix in balneo abluere vellet, infans chartulam
 è terris sublatam (in qua Salutatio Angelica descripta erat) quanta
 vi potuit pugno clauso retinuit; quam cum violenter nutrix abstu-
 liſſet, fletu et clamore eam infans repetijt, quam acceptam ori ingerens
 deglutijt: vt iam à teneris annis coluisse Deiparam visus sit.

THE
LIBRARY
OF THE
MUSEUM
OF
COMPARATIVE ZOOLOGY
AT
HARVARD UNIVERSITY
CAMBRIDGE, MASS.

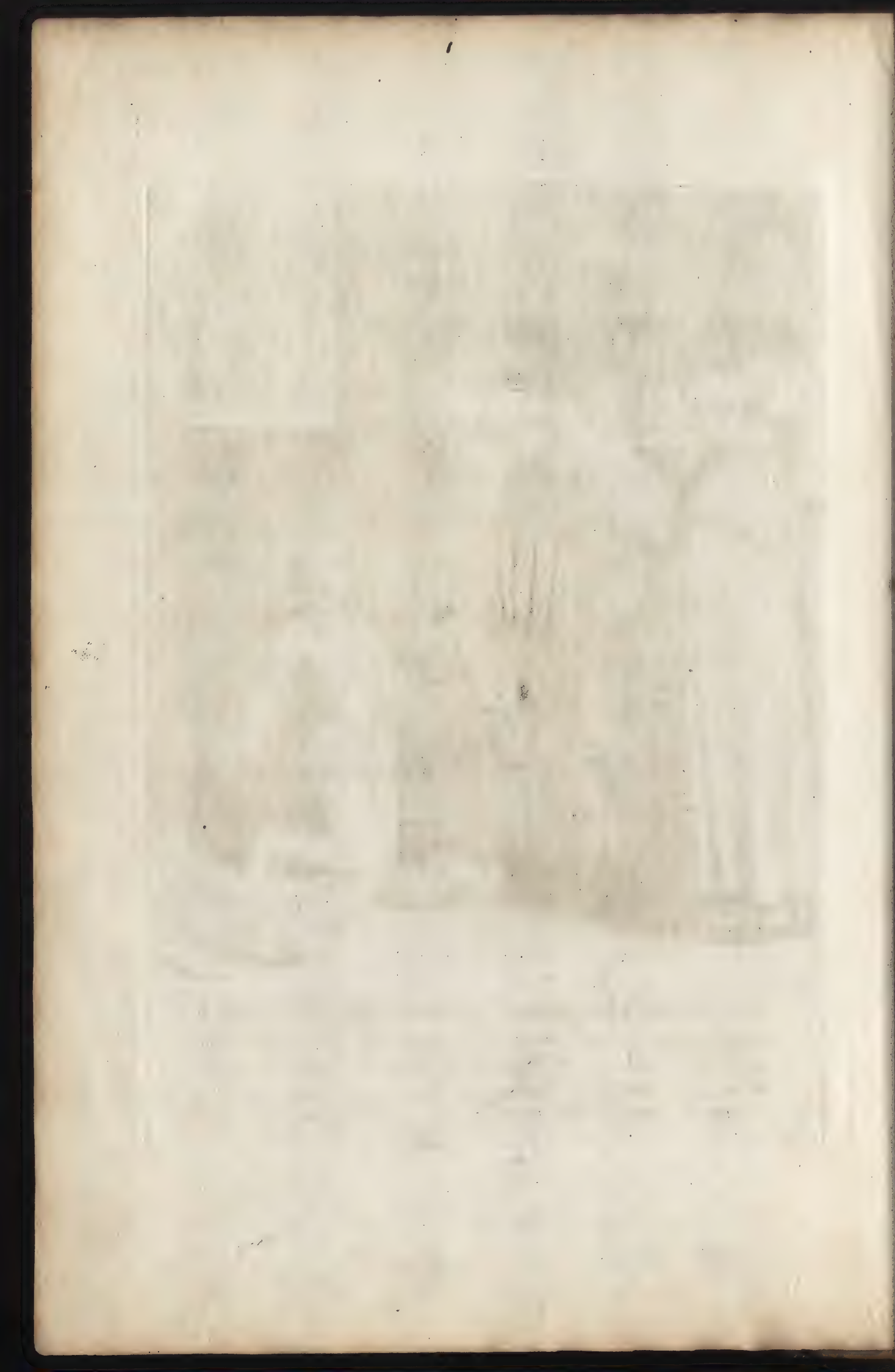

5.

E. van Paenderen

Aquino flammis deletis, Cassinum in monasterium Ordinis D. Benedicti à patre relegatur: ubi iam tum à prima ætate radius quidam future sanctitatis emicuit. Mittitur inde Neapolim studiis operam daturus, in quorum medio cursu, anno scilicet ætatis quarto decimo, post longam repulsam, habitum D. Dominici, inscijs parentibus, ut prædictum fuerat, suscipit.

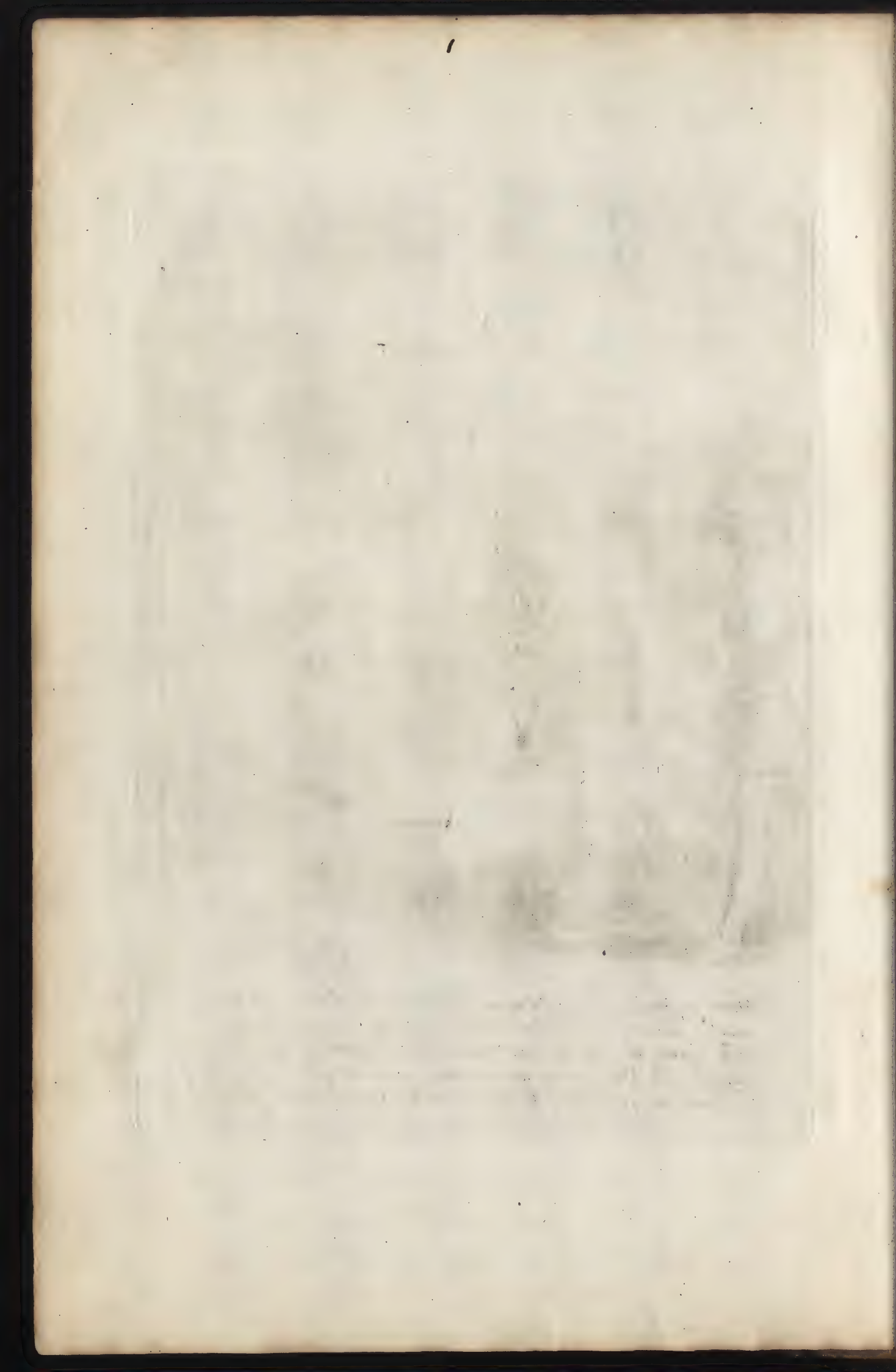

6.

C. Boel.

Mater hoc muntio percussa, Neapolim statim properat. Thomas vero, audito matris aduentu, à fratribus Romam, ne matri occurreret, deductus est. Latuit id matrem, quæ cognito filium Romam petiisse, eodem reuersa est. Pius autem iuuenis, omnes occasiones quibus a proposito dimoueri posset, euitans, securitatis gratia Parisios mitti postulat.

C. Boel.

Mater nata in sui contumeliā id filium comminisci, fratres eius, Landulphum et Arnoldum, militiā claros, mutato animo, litteris incitat, ut Thomam ex Italia in Gallias transeuntem ex insidijs interciperent. Illi lectis litteris, grauter commoti rem prospero successu conficiunt, et Thomam repertum in prato, iuxta fontem, una cum socijs, contumeliōse habitum, ad matrem remittunt.

8.

C. Boel.

Aggreditur eum blandimentis mater, et omni conatu ut sacrum deponat habitum allaborat: sed ubi illum altiore fundamento nixum videt, quam ut blanditijs flectatur, custodiendum illum in castro quodam tradit. Accedunt et sorores, ut eum à proposito dimoveant; sed illo cum ijs sermonem miscente, ita repente mutatae sunt, ut earum maior, posthabito mundo, sacris se virginibus aggregaret.

9.

C. Boet.

*Fratres tam pio sororis proposito magis adhuc in Thomam exacer-
bati sunt, eque castris reuersi eò furoris peruenerunt, vt post
multas iniurias cum insigni contumelia, Thomæ illatas, sacrum habi-
tum discerperent; quod pius iuuenis non modò patienter, sed magno
animi gaudio pertulit, ad maiora adhuc subeunda sese præparans.*

10.

C. Boel.

Porro mater ita aduersus iuuenem commota est, vt fratribus suaserit, eum carceri arcæque custodiæ mancipare. Itaque in arcem Rupem siccam nuncupatam detrusus, multo milite custoditus est; ne qua effugij via pateret; at animosus tiro his omnibus infractus persistens, egregium fortitudinis animique roboris documentum dedit.

Erat ei ergastulum hoc velut paradisus voluptatis, et solitudo illa instar deliciarum: in
 qua assiduus Deum precibus obsecrabat, ut sibi in sancto proposito constantiam infun-
 deret. Interea fratres extrema conantes, impudicum scortum, quod pudicum adoles-
 centem ad facinus sollicitaret, ad eum mittunt: non tulit castus adolescentis animus
 impudicæ mulieris illecebras, sed arrepto è foco titione procacem à se feminam abegit.

12.

C. Buel.

Ostio clauso, titione quo impudicam feminam fugauerat, crucis figuram in pariete depingit, prostratusque in terram. Dominum pro perpetuae continentiae dono deprecatur. Et ecce leni corripitur somno, duoque eximio splendore fulgentes Angeli adesse visi sunt, qui cingulo renes eius stringentes, omnem libidinis motum abstulerunt: tanto id quidem cum dolore, ut clamore suo custodes corporis excitaret.

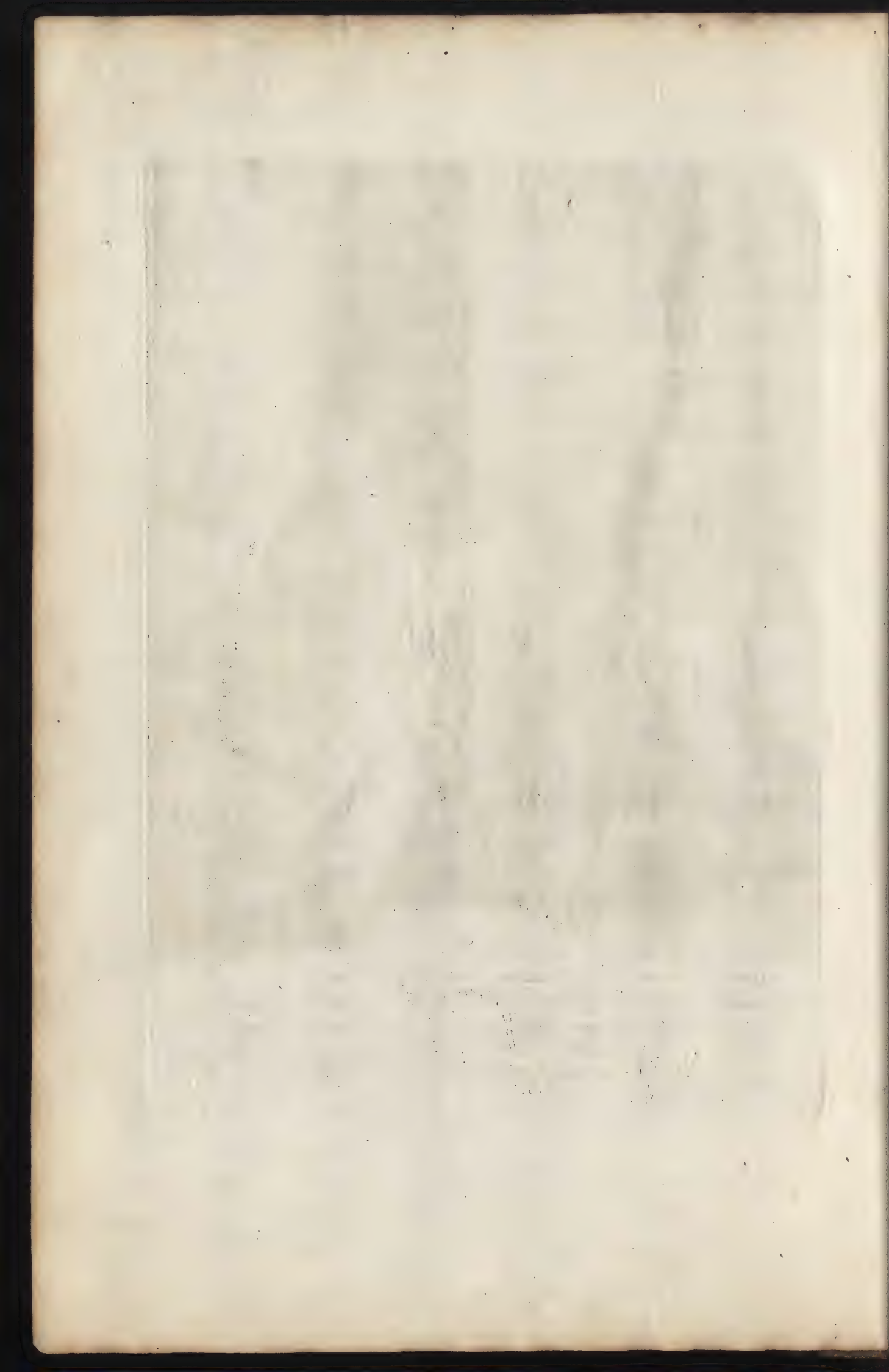

Cum iam biennio carceris molestias tolerasset, mater eius diuinum iudi-
 cium extimescens, Dominicanis fratribus, licet adhuc iratam sese simularet,
 potestatem fecit eum quò vellent educendi: qui auxilio quoque sororum eius,
 eum subduc-tis custodibus è castro, per fenestram in sporta demittunt,
 ac mox Neapolim, vbi vota monastica emisit, et inde Romam reducunt.

Albertum Magnum in Theologicis assidue cum perpetuo silentio audit: unde factum est, ut ei vitio id verteretur, adeo ut à condiscipulis Bos mutus diceretur. Verum cum quodam tempore, Doctoris sui auctoritate, questionem aliquam, Præside Alberto, defenderet, tanta id ingenij dexteritate fecit, ut cum Præsides non tam respondentis, quàm Doctoris eximij officio functum dicens, subiungeret: Vos hunc bouem mutum vocatis, sed tales ille olim mugitus edet, ut mundus eum totus sit auditurus: ut reipsa deinde contigit.

15.

E. van Paendren.

Postquam Coloniae sub Alberto Magno in sacris studiis non mediocriter profecisset, Lutetiam venit anno Domini MCCXLVI, ubi Doctoris nomine et munere, anno aetatis tricesimo insignitus est: in quo ita toto vitae suae tempore versatus est, ut toto terrarum orbi egregia eruditionis monumenta reliquerit.

THE
LIBRARY
OF THE
MUSEUM OF
ART AND
ARCHITECTURE
NEW YORK

16.

C. Boel.

*Sauire interim coepit Lutetiae grauis illa tempestas aduersus Religiosos Mendican-
tes, qui magno tum temporis honore publice lectiones habebant, adeo vt Thomas,
eiusque collega D. Bonauentura, magna contumelia è scholis publice eiec ti fuerint.
At Thoma tum lingua tum calamo sese viriliter opponente tranquillitas affulsit;
donec tandem diplomate Alexandri Pont. pro voto Religiosorum res composita est.*

Cum graui disceptatione de Ven. Sacramento Eucharistiae orta, Thomas sententiam suam scripto consignasset, eamque in altari coram Crucifixo posuisset, orans ut eam Christus signo aliquo confirmaret; ecce tibi subito Thomam a terra sublimem, Crucifixumque ad eum clara voce dicentem: Bene scripsisti de me, Thoma, quam ergo mercedem accipies? Cui ille, Non aliam nisi te, Domine.

Cum pro sensu loci alicuius in Isaiâ triduo ieiunijs et orationibus institisset, nocte quadam socius eius Reginaldus duos cum eo loquentes audiuit: quibus abeuntibus, socio ad se vocato, commentaria in eum locum expedite admodum dictavit. Quo facto obnixè eum Reginaldus rogavit, ut qui illi fuissent, cum quibus tanto tempore locutus erat, aperiret: victus Thomas ait fuisse sanctissimos Petrum et Paulum Apostolos, qui eum unâ cum Deipara Virgine in dubijs sæpius edocere soliti erant.

19. Intrat cubiculum eius D. Bonaventura, qui ei semper in studijs et pietate collega exstitit, videt ille Thomam magna attentione abreptum, ei scribendo occupatum, ac Spiritum sanctum in columbæ specie et ad aures ads tantem, qui ei quæ scribenda erant dictaret: quo viso, D. Bonaventura, nequod impedimentum scribendi daret, statim se cubiculo proripit.

20.

E. van Paenderen

Cum die Natiuitatis Domini ad aedes Card. Richardi diuertisset, eodemq; duo praedivites Iudaei, et in lege egregie periti convenissent, gravis disputatio de adventu Messiae orta est; quae cum in multam noctem traheretur, et Iudaei victos se faterentur, res in crastinum deferretur. Interea Thomam rem precibus Deo commendante, eodem Iudaei reuersi, Iudaicam perfidiam abiurant, Christoque nomen dantes baptismo abluntur.

21.

E. van Raenderen.

Clemens Papa IV. cum ei Archiepiscopatum Neapolitanum traderet, vir sanctus eum repudiat, obnixè postulans, ne huiusmodi se dignitatibus in posterum oneraret: diuitias enim et mundi honores, præ ea quæ præditus erat animi dimissione, heroicè fastidiuit; utpote qui olim laudanti ciuitatem Parisiensem pluris opus Imperfectum Chrysostomi in Matthæum, quam eam se facere responderit.

22:
E. van Paenderen.

Bononiæ quadam die in comuentu contemplans inambulabat, cum frater quidam externus ei obuiam factus petijt, vt se comitem itineris, facta sibi à Priore obuium assumendi potestate, ad negotia quædam obeunda præberet. Thomas parat, sed dum præ pedum infirmitate præeuntem sequi non posset, alter durus increpare coepit, quod Thomas æquo animo tulit. Cuius autem quibus notus erat, ad hanc submissionem obstupescitibus ait, hac ratione monasticam disciplinam perfici.

Eo tempore quo Manichæorum dogmata oppugnabat, S. Ludovicus Rex Gallie eum ad convivium invitavit. Prioris quidem iussu eò se contulit, at inter epulas adeò studiis intentus erat, ut manu mensam percutiens diceret, Definitum est contra Manichæos, vocansque ex nomine socium, Surge, ait, et scribe. Dicente porro Priore non se domi sed in mensa regia versari, veniam à Rege petijt.

Creberrimos mentis patiebatur excessus, ut ij qui his non assueuerant, admirarentur, timentes nequid ei humanitus accidisset. Hinc factum est ut dum illi medicorum consilio in tibia adhibendum esset cauterium, in eiusmodi excessu id factum sit: illo quippe tibiam extendente, adeo mente in Deum eleuatus erat, ut ab omni sensu alienus, nullum dolorem sentiret.

25.

E. van Paendren.

Ad Concilium Lugduni indictum se conferens, in itinere morbo correptus ad coenobium Fosse-novæ Cisterciensis Ord. diuertit; ubi cum ultimum instare sibi diem prospiceret, fratribus illius loci Cantica Canticorum exposuit. Verum cum ad ea verba, Veni dilecte mi, &c. peruenisset, oculis in cælum sublatis, spiritum Deo reddidit. Visus est eodem momento Religioso cuidam S. Petrus Apost. qui Thomam à schola ad cælum trahere videbatur. Quin et Albertus Magnus Coloniae existens, lacrymans adstantibus dixit, F. Thomas de Aquino Ecclesiae lumen hodie expirauit.

26.

E. van Paenderen.

Incredibile dicitur quantum mortuus sui desiderium reliquerit, deplorabant abruptum omnes eius regionis incolæ, et quotquot veræ pietatis studiosi erant, qui magno numero ad exequias confluebant. Conditus est ante summum altare, ad cuius tumultum plurima miracula Deus fieri permisit. Prior monasterij cæcus, visum recuperat, mortuus eò delatus ad vitam redit, et plurimi energumeni liberantur.

Ut sacrum eius corpus terræ mandatum fuit, Abbas et Monachi eius loci, veriti
 ne tantus thesaurus quandoque auferretur, de nocte aliò illud transtulerunt.
 Sed cum vir sanctus Abbati in somnis appareret, minasque nî ad pristinum
 locum reduceret, intentaret, rursus tumultum aperiunt, unde mira odoris
 fragrantia emanavit, corpore vestibusque integris adhuc repertis.

28.

E. van Paendren.

Cum vero visum esset Domino novis et egregijs miraculis indies
mirificare Sanctum suum, multorum Principum et totius orbis instan-
tia, post maturum et sincerum ab Archiepiscopo Neapolitano Episcopoque
Viterbiensi factum examen communi totius Ecclesiae, Pontificisque Ioannis XXII.
consensu, in Sanctorum numerum Avenione translatus est, anno 1323.

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

Dolebat vniuersus Ordo Prædicatorum tantum thesaurum sub alienis tutoribus
 contineri: vnde totius Ordinis nomine Generalis à Pontifice impetrauit, sacrum
 vt corpus Tholosam potissimum, idque multis de causis, transferretur. Occurrit
 sacræ huic trāslationi Galliæ Regis frater Dux Andegauensis, magna homi-
 num multitudine stipatus; vt supra CL. hominum millia eò conuenisse dicantur.

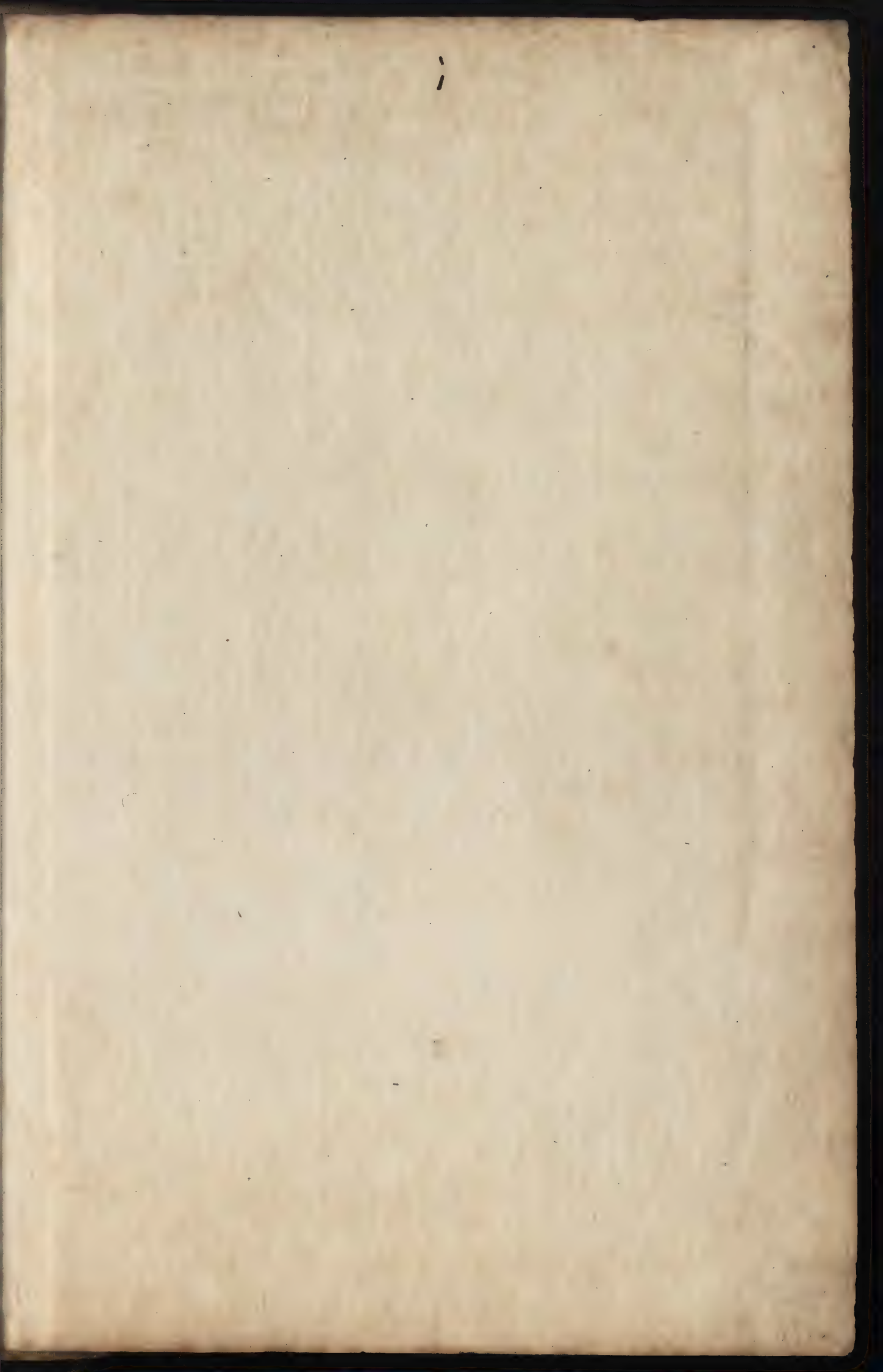
Magnus quotidie hominum numerus ad sepulchrum eius Tholosam confluebat, tum sanitatis consequendæ gratia, tum verò voti exsoluendi: unde factum est ut Pontifex Clemens ex indulto sedis Apostolicæ, indulgentias largitus sit ijs qui in anniuersario depositionis eius die, confessione expiati, et sacra Eucharistia refecti templum fratrum Dominicanorum visitauerint.

THE
END
OF
THE
WORLD

Red^d cycle L^o 1159

074

TO 110

SPECIAL 86-B
26804

22586

THE GETTY CENTER
LIBRARY

[THOMAS AQUINAS, Saint] VEEN, Octavio van. Vita D. Thomae Aquinatis Othonis Vaeni ingenio et manu delineata. Antwerp: for O. van Veen, 1610. Small folio, Engraved title, 2 leaves, and 30 numbered plates. Contemporary blindstamped vellum. \$1,500

FIRST EDITION of this Life of Saint Thomas Aquinas in pictures. The 30 superb engravings were designed by Octavio van Veen (known as Vaenius, 1556-1629), the celebrated Flemish painter, teacher of Rubens.

The suite of 30 plates, here in brilliant impressions, are signed by the engravers C. Boel, E. van Paenderen, G. Swanenburg, and C. Galle. Each includes narrative captions, also engraved.

Funck 404.